Iøvrigt foreslaar man i det væsentlige at bibeholde de nugældende Bestemmelser, herunder ogsaa Reglerne om, at Sogneraadets Samtykke udkræves til Detailsalg og Fordeling af stærke Drikke paa Landet, dog har man anset det for ufornødent at bevare den særlige Adkomst paa Brændevinshandel. Det bemærkes, at enkelte af Kommissionens Medlemmer principielt kunde have ønsket, at Handlende paa Landet blev ligestillet med Handlende i Købstæderne med Hensyn til Erhvervelse af Adkomst til Salg af stærke Drikke, saaledes at ingen Handlende i et Landdistrikt blev afskaaret fra at levere stærke Drikke til Kunderne, i hvilken Henseende det er anført, at disse Varer udgør en naturlig Del af en Købmandsforretnings Omsætning.

I Forbindelse med de foran anførte Bemærkninger vedrørende Detailhandelen med stærke Drikke skal endnu anføres, at det er fundet nødvendigt at tydeliggøre og skærpe de gældende Bestemmelser til *Hindring af Smugdrikkeri i Butikslokaler* m. v. Herom henvises til Lovudkastets §§ 29, 35 og 36, Stk. 2.

Endelig fremhæves, at man indgaaende har overvejet Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af den bedst mulige *Sikkerhed for, at de i Beværterlovgivningen indeholdte Bestemmelser overholdes i Praksis*, ligesom man har drøftet Muligheden for at sætte Myndighederne i Stand til paa tilstrækkelig effektiv Maade at bekæmpe Smugkrouvæsenet, umaadeholden Nydelse af stærke Drikke ved Fester i Forsamlingshuse m. v. De for Kommissionen foreliggende Oplysninger viser, at adskillige Myndigheder paa begge de sidstnævnte Punkter har haft nogen Vanskelighed ved i Henhold til den gældende Lovgivning at skride tilstrækkelig effektivt ind.

Kommissionen maa mene, at det, naar Talen er om Lovgivningens Gennemførelse i Praksis, spiller en afgørende Rolle, at Lovens Bestemmelser er saa overskuelige og saa let forstaaelige for Befolkningen, som Forholdene gør det muligt. Man har det Indtryk, at altfor store Kredse af Befolkningen lever i Uvidenhed om en Række af Beværterlovens Bestemmelser, og man maa derfor anse det for ønskeligt, at der paa dette, som iøvrigt paa en Række andre Omraader, finder et Oplysningsarbejde Sted. Ogsaa dette Spørgsmaal vil man imidlertid komme tilbage til i anden Forbindelse.

Som det første Skridt i den nævnte Retning har man ved en Omplacering og en Omredaktion af en Række af de gældende Bestemmelser søgt at virke hen til at lette Forstaaelsen af og Oversigten over Lovens Bestemmelser. Endvidere foreslaas der aabnet Adgang til, at der paa mere effektiv Maade end hidtil kan skrides ind overfor Smugkroværter m. v. I denne Forbindelse finder Kommissionen Anledning til at understrege, at man anser Smugkroer for endog særdeles farlige baade i ædruelighedsmæssig og moralsk Henseende, og man fremhæver derfor stærkt Betydningen af, at disse Virksomheder søges bekæmpet med alle til Raadighed staaende Midler.

Kommissionen har endvidere anset det for hensigtsmæssigt i Lovudkastet at optage en Bestemmelse om, at egentlige Forsamlingshuse paa Landet ikke kan erhverve almindelig Beværteradkomst med stærke Drikke. Befolkningen bør efter Kommissionens Opfattelse med Tryghed kunne sende Ungdommen til Møder eller Sportsøvelser i det stedlige Forsamlingshus uden samtidig at sende dem paa Beværtning. Opmærksomheden henledes dog paa, at Bestemmelserne i Lovudkastets § 22 vil medføre, at der ved *særlige* Lejligheder, Møder og Fester kan gives Forsamlingshuse Adgang til at drive Beværtning.

Iøvrigt skal man i Forbindelse med det heromhandlede Spørgsmaal angaaende Udskænkning af stærke Drikke i Forsamlingshuse henlede Opmærksomheden paa, at Kommissionen maa anse det for ønskeligt, at det ved Udfærdigelse af Lejlighedstilladelser til Udskænkning af stærke Drikke ved Fester i Forsamlingshuse og lign. fastsættes som et bestemt Vilkaar, at der føres Kontrol med, at Tilladelsen ikke giver Anledning til uheldige